

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Disce orare, id te doceant orationes ad custodem Angelum, Christum, &
Christi matrem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

*Ecli. cap. 8.
vers. 8.*

judicis, & quot ex eis dammandi: Ita non tantum sepe, sed assidue mortalem te cogita. Nil aequè tibi proderit ad temperantiam omnium rerum, quam frequens cogitatio brevis ævi hujus & incerti. Noli de mortuo inimico tuo gaudere, sciens quoniam OMNES morimur. Attende ergo tibi & vitæ tuæ. Ortum quiddam habet, finem timet: ibimus omnes, ibimus. Illi, & isti, & isti præcedunt, nos singuli, quo quemque mors ordine vocaverit, sequemur. Omnes dies, omnis hora, quam nihil sumus, ostendit; attende tibi: Vitam lucrari est, in singulos dies mori. Memento mori.

Disce VIVERE: id te doceat lex Misericordie.

*Matth. c. 9.
vers. 13.*

E Dicit Veritas: Misericordiam volo, & non sacrificium. Æquum est egenibus subveniri non divitiis. Effundit, qui in plenum mittit; illud potius reconditur, quod vasis vacuis commendatur. Laudent te esurientium viscera, non ructantium opulenta convivia. Ter mirum! in plenissimo resurgentium conventu, coram universis Angelis tacet Christus, quod Abel primus martyr fuerit, quod Abraham obedientiam excelluerit, quod Moles legem tulerit, quod Petrus crucem Jesu primus ascenderit: hæc, inquam, tacet Judex, & solum proclamat, quis sibi pauperi cibum dederit, quis nudo vestem obtulerit, quis domo foverit. En, quiddam datur pauperi, non est donum, sed mutuum; quiddam enim tribuitur, tam pulchro quam magno fenore recipitur. Quæstuosissima omnium ars est elemosyna, & celi janitoribus notissima. Elemosyna verò aurea, & summa est, INIMICOS DILIGERE.

*In judicio
opera misericordie
à Christo
proclamantur.*

*Disce ORARE: id te doceant Orationes de
S. Michaële Archangelo.*

Prima.

B eati Michaëlis Archangeli tui, quæsumus Domine, intercessio gloriosa nos semper & ubique protegat, & ad vitam perducat æternam. Per Christum Dominum nostrum.

Secunda.

P rinceps gloriosissime, Michaël Archangele, esto memor nostri, hic & ubique semper, precare pro nobis Filium Dei.

Tertia.

B eati Archangeli tui Michaëlis commemoratione letantes, humiliter te Domine deprecamur, ut quod nostris meritis non valemus, ejus intercessione consequamur. Per eundem Christum Dominum nostrum.

HORA VII.

*Disce MORI: id te doceat temporis
jactura irreparabilis.*

*Temporis
pretium
est inæstimabile.*

M EMENTO homo favilla, non verba solum, sed & tempus volare irrevocabile. In domus combustæ vicem surgit alia: in temporis combusti pretium nulli uniones sunt computandi. Paleæ sunt gemmæ omnes præ hoc temporis censu. Nec futurum ullus damnosior est, quam qui hoc ipse sibi furatur, aut malè agendo, aut nihil agendo. Fluunt dies, & irreparabilis vita decurrit. Aliqua est rerum omnium recuperatio, nulla temporis: mille florenos perdere, magnum damnum censetur; famam amittere, multò majus; tempus otio comburere, multò maximum, & quo plus temporis in vanum avolat, hoc mors formidabilior propinquat. Memento mori.

Disce VIVERE: id te doceat lex Mansuetudinis.

*Ecli. cap. 3.
vers. 19.*

F illi, in mansuetudine opera tua persice, & super hominum gloriam diligere. Quidquid dicas, faciasve, super

A omnia vultus & verba accedant bona: Beati mites. Cæ- Cælestis urbs Hierusalem non spoliū bellatorum, sed ipse- Hierusalem rata hereditas mansuetorum. Mites sunt, qui improbi non est tati cedunt, & malo non resistunt, sed vincunt in bono bellatores, malum. Sunt quidam mites, sed quamdiu cuncta sunt sed ma- pro eorum arbitrio: tange montem, mox cernes fu- fuertorum mum. Nimirum, qualis quisque apud se lateat, illara contumelia probat. Magni animi proprium illud est, ut sciat esse placidus, ut notit iram subtingere, injurias atque offensiones serenè semper fronte digerere. Verè mansuetus, est ut tractabilis cera, mitis columba, tranquillum os.

Disce ORARE: id te doceant Orationes ad Custodem Angelum, Christi Matrem, Christum.

I. Ad Angelum Custodem.

S Aluto te, ô Sancte Angele Dei, Princeps nobilis, custos meus fidelis, cui me gubernandum divina bonitas tradidit. Quam multa secundum Deum, tibi tuæque charitati debeo, quod indigno mihi tot annis totque modis fideliter atque clementer assistis, & animi corporisque mei salutem procuras. Commendo me tibi hodie, ut adversus malignum hostem, te duce illæsus conserver, & in gratia Dei, ad extremum usque halitum firmus & constans perseverem, & tecum in cælo Dominum nostrum laudem in æternum.

II. Ad Beatissimam Virginem MARIAM: Salutationes XII. totidem stellis assimilatae.

A ve Mundi decus, lampas inextinguibilis.

Ave Mundi oculus, cælorum janua, Seraphinorum gloria.

Ave Mater purissima, quam nulla unquam sequior invasit cogitatio.

Ave ingens & portentosum mundi miraculum.

Ave ornatisimum supremi regis palatium.

Ave armarium vitæ, pratum totius fragrantie Spiritus sancti.

Ave latens thesauri gratiæ, quæ sola portas Verbum, quod portat omnia.

Ave vas electionis admirabile; Ave Mater Filii, filia Patris, sponsa sancti Spiritus.

Ave nubes lucida, Ave columna ignea, quæ populum Dei per desertum mundi deducis.

Ave vellus mundissimum de cælo humectatum, per quam & in quâ ovem induit pastor.

Ave doctrinæ sceptrum, devotionis templum, donorum omnium gazophylacium opulentissimum.

Ave novi Adami paradisi: Ave urna aurea cælestis manna continens.

Ave fax fidelium, infiniti circumdatrix, castrorum animarum ara: Ave gaudium semper & in æternum ineffabile.

D Nomina Patrum, è quibus hæc stella sunt excerpta.

C Trillius Alexandrinus, Epiphanius, Elias Cretensis, Eulgentius, Gregorius Nicomedienfis, Gregorius Neocæsariensis, Hildephonsus Toletanus, Origenes, Proclus, Sophronius, Theodoretus, Methodius, Olympius. Inter hos velut duodecim Apostolos, decimus tertius esse cupit Bernardus, uti fuit & Paulus. Nec se continet Bernardus, & ad DOMINI MATREM succlamat: Ex totis animæ viribus te saluto ac compello: Ave Virginum Regina: Ave mare gemmis plenissimum.

Nec hoc ei satis, totum invitans orbem ad matris istius venerationem:

Totis ergo, inquit, medullis cordis veneremur Mariam, quia hic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam.

III. Ad

III. Ad Christum.

Iesu bone, ego nimis imperfectè tibi servo, nimis frigide te laudo & diligo. Ah, quàm longè adhuc absum à verà mei abnegatione; à verà Humilitate, Patientià, & Charitate! Te ergo rogo, ut quod minus est in me, tu digneris supplere pro me, & divinum cor tuum amoris plenissimum Patri offerre pro corde meo amoris egentissimo.

Domine Jesu Christe, amen te solum propter te, & nihilamem nisi in te.

Domine Jesu Christe auge mihi labores & dolorem, modò augeas patientiam & amorem.

Domine Jesu Christe da mihi ut in divino beneplacito tuo, in sanctissimà tuà voluntate unicè delecter, & in eà super omnia requiescam.

H O R A V I I I.

Disce MORI : id te doceat imminentis metus iudicii.

Memento homo pulvis, conscientiamque tuam interroga: Si hac te horà ad tribunal suum evocaret Deus, num paratus fores reddendè rationi? dicesset: *Cras ero?* emendationi tuæ indulgentiam promissit Deus, sed tuæ dilationi diem crastinum non promissit. Nihilominus omnia in futurum disponimus, & inter precipitia lenti sumus. Heu, heu, nos miseros, quàm totus homuncio nil est! O theatrum & ludum quidquid in hoc orbe *VIVERE* vocatur: Age, valedic rebus humanis, & ad reddendam rationem te para; tribunal te vocat. Nullam hinc moram, nullas inducias, nullam comperendinationem quaere. Hinc abeundum est; ne tergiversare: ratio reddenda est, ne excusa. Qualis vixis, talis & iudicaberis. Memento mori.

Disce VIVERE : id te doceat lex Veritatis.

ANTE omnia opera verbum verax precedat te. Veritatem enim requirit Dominus. Jurare & mentiri nesciat lingua tua. Veritati sic studeas, ut quidquid dixeris, juratum putes. Non est sinceri, non probi hominis, aliud pectore clausum, aliud lingua promptum habere. Veritas, sicut ubique mater est sanctitatis, sic ubique amanda est. Nulla duarum res tam inter se concordans sunt & cognatae, ut *VIRTUS* & *VERITAS*. Premi quidem solet veritas, non opprimis; emergit tandem: impugnat sepe, non vincitur. Veritatis amator nullus reprehensor est metuendus, aut enim reprehensusus, inimicus est, aut amicus: inimicus si insultat, ferendus; amicus si errat, docendus; si ipse doceat, audiendus est. Tegere, polire, fingere, comere, fucare Veritatem, est degenere, ap. 1. honestare; mentiri, est animam necare. Os enim quod mentitur, occidit animam.

Disce ORARE : id te doceat Oratio exercendis divini amoris actibus.

XIII. Actus amoris in Deum.

Omi amantissime Deus, 1. Ad te summum bonum, toto cordis affectu feror. 2. In immensissimà bonitate tuà exulto, 3. & gaudeo, quod te omnes Angeli adorent, beati omnes honorent & laudent. 4. O mi creator, quàm ego cupio, ut omnes homines te agnoscant & colant; tibi uni omnes serviant! 5. Ah, quàm me poenitet omnium peccatorum meorum! 6. Et ideo firmissimè statuo legem tuam posthac in omnibus observare. 7. Omne solatium meum in sanctissimo tuo beneplacito quaeram; 8. Aversabor, quidquid tibi displicuerit. 9. Mi Deus, omnia mea tua sunt, tibi omnia consacro: 10. Propter te adversa omnia liben-

A tissimè tolerabo: 11. Permissione & dispositione tuà semper contentissimus ero. 12. O Bonitas, tuum in me amorem adauge. 13. O Charitas, te nunquam amare desinam.

Explicatio precedentis Orationis.

Cum virtutis laus omnis in actione consistat, amoris in Deum tendentis actiones interiores à Theologis plerumque hæc solent assignari.

1. Deum, tanquam *summum bonum*, videndum ac fruendum *pienissimo affectu desiderare*.
2. Sua Deo bona omnia velle, nec aliam ob causam, nisi quia bona Dei sunt, uti sunt sapientia, bonitas, potentia, &c.
3. Impensè gaudere, Deo ab Angelis, beatis, probis omnibus serviri.
4. Desiderare unicè, ut res create omnes, gloriæ, honorique divino sese impendant.
5. Animo dolere ob omnes in Deum injurias, & à se & ab aliis commissas.
6. Serio constituere, omnem Dei legem exactè observare.
7. Unicam in omnibus Dei voluntatem sibi sequendam proponere.
8. Aversari omnia, quæ quis Deo displicere cognovit.
9. Omnia sua Deo liberalissimà submissione offerre.
10. In res adversas omnes Dei causâ tolerandas promptum animum obfirmare.
11. Divini regiminis providentiam ubique agnoscere, & extollere.
12. Fateri se divinis favoribus minis respondere, & amoris augmentum poscere.
13. Beatam in Dei amore perseverantiam assiduis precibus efflagitare.

Circa has divini Amoris actiones duæ maxime notanda.

Primum. Letales animi plagas non perferant, nisi *Duo* amor aut dolor, sive, ut Theologorum ore loquimur, duo tantum sunt actus, qui perditam Dei gratiam recuperent, actus charitatis, & actus poenitentiae, quorum alter alterum includit. Publicanus dolendo potissimum, Magdalena diligendo præcipuè omnem animi pestem detersit: Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Luc. cap. 7. vers. 47.

Secundum. Primaria divini amoris actio est, serio & ex animo velle omnibus Dei præceptis parere. Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit me. Nec est enim charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus. Ad hanc amoris divini actionem exercendam quivis hominum obstringitur in triplici fere periculo. Primum periculo cum quis graviter à dæmone impugnatur, aut aliis ad vitia illecebris invitatur, & hæc sunt exemplo: videt quis auream sine custode monetam; deprehensum habet sub unguibus inimicum; cernit oblatam explendæ libidinis occasionem; hic cacodæmon ingenti conatu suggerit: sic elabi fines pulcherrimam hanc occasionem? en nummos aureos, en opportunam ultionis horam, en paratas delicias; aude aliquid, frui, & opportunitate, dum licet, utere. Hic necessarium omnino, ut, qui letale crimen horret, in Deum amorem sic testetur: Domine Deus, lex tua & tuus honor, chariora mihi sunt, quàm lucrum meum, quàm turpis & verita voluptas, quàm totus orbis. Nisi is, qui in hoc lubrico stat, sic egerit, Deum perdidit, gratia Dei excidit, celum amisit, aut ergò tunc Deum amabit, aut à diabolo vincetur. Quod si hominem clandestine mentis, aut furtive corporis libidini deditum interrogem: Mi homo, amasne Deum? amare se affirmabit. Sed an decalogum nosti? novi, dicit. Etiam præceptum sextum tenes? dicit, teneo.